

— Εἶνε ἡ μητέρα σας.
— Ἄ, τὴν καυμένην !
— Μειδιά. Λέγει ὅτι εἶνε πολὺ εὐχαριστημένη.
Ὁ Γκρεβίλ μειδιάσας εἶπεν :
— Ἡ χαρά μου ξεχειλίζει !
— Λέγει ὅτι δὲν θὰ περάσῃ πολὺς καιρὸς καὶ θὰ ἐνταμωθῇτε ἐκεῖ ἐπάνω...

Τότε ὁ Γκρεβίλ ἀπαθῶς παρετήρησεν :

— Αὐτὸ εἶνε ἀληθέστατον. Ἀπόψε εἰς τὰς ἑπτέντε θ' ἐνταμωθώμεν, διὰ νὰ πάρωμεν τὸ σαβί ἐδῶ κάτω ὁμως.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ ὀξυδερκής Φόστερ ἠπατήθη εἰς τοὺς ὑπολογισμούς του. Ἡ μήτηρ τοῦ Γκρεβίλ ἦτο θαλερὰ γραῖα μὲ ὅλον τὸ βάρος τῶν ἐνε- νήκοντα ἐτῶν της.

ΓΑΜΗΛΙΑ ΕΘΙΜΑ

Εἷς τι χωρίον τῆς Μακεδονίας ὁ νυμφαγωγὸς ὁδηγεῖ τὴν νύμφην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συζύγου της μετὰ τῶν παραφέρων φορτωμένων εἰς ὑποζύγια, καὶ ὅταν αὕτη εἰσέλθῃ, κυτᾶ τὴν κεφαλὴν της ἐπὶ τοῦ τοίχου, ὡς δεῖγμα τοῦ τί μέλλει νὰ ὑποφέρει, ἐάν δὲν φέρεται καλῶς.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΗΓΗΝ

Ἡ εἰκὼν αὕτη, παραστῶσα σκηνὴν ἐκ τοῦ ἀγρο- τικοῦ βίου τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, εἶνε ἔργον τοῦ Καρόλου Βύνεμπεργ ζωγράφου γνωστοῦ καὶ διακε- κριμένου γεννηθέντος ἐν Δύσσελδορφ τῷ 1850. Ὁ ζωγράφος οὗτος ἐπιθίδει κυρίως εἰς ἀπεικονί- σεις χαριεστάτας καὶ ἀδρότατας σκηνῶν τοῦ οἰκο- γενειακοῦ βίου, ἀλλὰ καὶ ἡ νῦν δημοσιευμένη εἰ- κὼν μαρτυρεῖ ὅτι μετ' ἴσης δεξιότητος ἐκτελεῖ θέ- ματα ὑψηλοτέρας ἐμπνεύσεως· διότι οὐδεὶς ὑπάρ- χει ὁ μὴ ἀναγνωρίζων ἐν τῷ συνόλῳ τῆς παραστά- σεως λιτότητα ὅλως ἀρχαϊκὴν, ὁ μὴ ἀναπνέων ἐκ τῆς θεάς αὐτῆς ἄρωμα εἰδυλλιακόν, ὁ μὴ ἀνα- πολῶν διὰ τῆς εἰκονιζομένης λυγρᾶς ἀγρότιδος αὐτὴν τὴν Ἀμαρύνλιθα τοῦ Θεοκρίτου.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡ. ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΒΟΜΒΑΗΣ

Ὁ κεντρικὸς σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τῆς Βομ- βάης, ὃν εἰκονίζει ἡ δημοσιευμένη εἰκὼν, εἶνε ἐκ τῶν μεγίστων σταθμῶν τῆς ὑψηλίου, λόγω δ' ἀρ- χιτεκτονικῆς ἐπιβολῆς ὀλίγους ἔχει ἐφκμίλλους. Ἡ σύγκρισις αὐτοῦ πρὸς τὰ παρατήρηματα τῶν ἑλ- ληνικῶν σιδηροδρομῶν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ φέρῃ μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλη τῶν ἀναγνωστῶν τῆς *Ἑστίας*. Ἀλλ' οἱ μειδιῶντες ἄς ἀναλογισθῶσι ὅτι κατὰ τὴν ἑκτασιν καὶ τὴν κίνησιν οἱ ἰνδικοὶ σιδηροδρομοὶ πρὸς τοὺς ἑλληνικοὺς ἔχουσιν ὃν λόγον ἔχει ὁ σταθμὸς τῆς Βομβάης πρὸς τοὺς σταθμοὺς τῶν σιδηροδρόμων Πειραιῶς καὶ Πελοποννήσου καὶ Ἀττικῆς.

ΜΙΚΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ μάθωμεν τὴν γνώμην τῶν ἀνα- γνωστῶν τῆς *Ἑστίας* σχετικῶς πρὸς τὰς περὶ γλώσσης ἰδέας τοῦ κ. Βλάχου, εἰσηγητοῦ τοῦ Φι- λαδελφείου Ἀγῶνος, ἰδέας, αἵτινες ἤγειραν θύελ- λαν ἐν τοῖς κύκλοις τῶν παρ' ἡμῖν λογίων, ἀποτεί-

νομεν πρὸς αὐτοὺς τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις, ἐφ' ὧν παρακαλοῦμεν ὅπως μὴ ὀκνήσωσι ν' ἀπαντήσωσιν. Αἱ ἀπαντήσεις πρέπει νὰ ληθῶσιν ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς *Ἑστίας* μέχρι τῆς 30 Νεβρίου, νὰ εἶνε σαφεῖς, συνοπτικαί, κἄπως αἰτιολογημέναι, νὰ φέρωσι δὲ ὡς ὑπογραφὴν τ' ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ἐπιστελλόντος ἢ ψευδώνυμον διακριτικόν. Ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου θὰ δημοσιευθῇ ἡ περὶ αὐτῶν ἔκθεσις καὶ κρίσις. Αἱ ἐρωτήσεις εἶνε αἱ ἐξῆς :

1) *Ποῖαν γλῶσσαν προτιμᾶτε εἰς τὴν ποίησιν καὶ ποῖαν εἰς τὸν πεζὸν λόγον;*

2) *Νομίζετε ὅτι οἱ καθαρεύοντες στίχοι, οὐκ φέρει ὡς παράδειγμα τελειότητος ὁ κ. Βλάχος, εἶνε ἀξιοὶ τοιοῦτον θαυμασμοῦ; Σημειώσατε ποῖοι ἐκ τῆς καθαρευούσης ἢ ἐκ τῆς ὀμιλουμένης ἢ ἐκ τῆς δημώδους κατὰ τὴν γνώμην σας εἶνε ἀληθῶς θαυμάσιοι.*

3) *Ὁ, τι ἄριστον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ νεοελλη- νικὴ ποίησις εἰς ποῖαν γλῶσσαν εἶνε γεγραμμέ- νον;*

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Κύριε Δύσπιστε, μὴ δυσπιστεῖτε τοιαῦτα παρα- δείγματα ἀληθῶς ὑπάρχοντων ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐπιστῇ καὶ δὲν εἶνε παραμύθια ὅπως νομίζετε. Εἰς τὴν «Tribune mé- dicale» τῆς 17 καὶ 24 ἰαν. 1887 ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ ἱα- τροῦ Sémelaigne παράδειγμα ληθάργου ἐνθουμίζοντος τὸν περίφημον ὕπνον τοῦ Ἑπιμενίδου. Νευροπαθὴς τις ἡλικίας 46 ἐτῶν ἔπεσεν εἰς ληθάργον διαρκέσαντα ὅχι μόνον ἐπὶ 16- δομάδα, ὡς ἠκούσατε σῆς καὶ δὲν ἐπιστεύσατε, ἀλλ' ἐπὶ 7 ὅλους μηνῶν. Μετὰ τινος δὲ μηνῶς ἐγρηγόρευσε ἔπειτα καὶ εἰς δευτέρον ληθάργον διαρκέσαντα ὅχι 7, ἀλλὰ 15 μηνῶν. Κατόπιν ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλοι ληθάργοι συντομώτε- ροι, οὕτως ὥστε εἰς διάστημα 8 ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐ- κοιμήθη 1 ἔτη καὶ 7 μηνῶν. Διὰ νὰ διατηρηθῇ ζῶν ἐτρέ- φετο διὰ ζωμοῦ καὶ γάλακτος βυπομένου εἰς τὸν οἰσφάγον διὰ σύριγγος. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ληθάργου οἱ σφυγμοὶ αὐτοῦ κατήρχοντο εἰς 48 καὶ ἦσαν ἀσθενέστατοι, ἅμα δ' ἐ- ξύπνα ἀνέρχοντο εἰς 80 καὶ 85. Ἄξιον ἰδιαιτέρας προσο- χῆς εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς — καὶ μὴ δυσπιστεῖτε — ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ληθαργικῆς καταστάσεως, ὁ ὕπνος τῆς ἡμέρας διέφερεν οὐσώδως ἀπὸ τὸν ὕπνον τῆς νυκτός. Ἡ ἀναπνοὴ τὴν ἡμέραν ἦτο τακτικὴ, ἡσυρῶς, τὴν δὲ νύκτα καθίστατο βαθυτέρα καὶ θορυβωδέστερα· ἐνίοτε δὲ ὁ ληθαργικὸς καί... ἐρρογγάλιζεν.

Κύριε Κ. Μ., εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς σας λέγομεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν τὸ ἀγγλογαλλικὸν λεξικὸν τοῦ Α. Spiers ἱκανοποιεῖ πληρέστατα τὰς ἀνάγκας σας. Εἶνε μέτριον τὸν ὄγκον καὶ εὐθηνόν. Ἡ ἐπιγραφή του ἔχει ὡς ἐξῆς : Nouveau dictionnaire général Anglais-Français par Α. Spiers. Paris, Librairie Européenne. Ἡ ἐκδοσις ἦν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν εἶνε τοῦ 1884· ἴσως ὑπάρ- χει καὶ νεωτέρα. Ὡς πρὸς τὸ ἐν Λονδίνῳ ἑλληνοαγγλιστὶ ἐκδιδόμενον περιοδικὸν ἀγνωστοῦ μου, μόνον τὸν τίτλον του ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξὴν του. Πύθανώτατα ἀπατάσθε.

Νεαφὲ Κυνηγέ, ὄχι ! Τὸ καλῆτερον ὅλων διὰ ν' ἀλείψῃς τὰ ὄπλα σου εἶνε μίγμα ἀποτελούμενον ἐκ μῆς ὀσσεως μυελοῦ ἐξ ὀστέων προβάτου καὶ δύο ὀσσεων ἐλαίου ἀμυγδάλων. Διὰ νὰ καθαρίσῃς τὸν μυελόν, τὸν ἀναλῆς εἰς τὴν φωτιαν καὶ τὸν περνεῖς διὰ λεπτοῦ πανίου, τὸν ἀναμι- γνύεις δὲ μὲ τὸ ἔλαιον πρὶν παγῶσθαι καὶ ἀποτελεῖται οὕτω εἶδος πομπάδας. Ἄν πάλιν προτιμᾷς ἐλαῖον καθαρόν, ἐξ ἐκείνου τὸ ὅποσον μεταχειρίζονται οἱ ὀρολογιοποιοί, δὲν εἶνε δύσκο- λον νὰ κατασκευάσῃς ὁ ἴδιος Βάλε κοινὸν ἔλαιον ἐντὸς φιά- λης, εἶπε ἐντὸς μίαν σφαίραν μολύβδου ἢ ὀλίγα σκάγια καὶ μετ' ὀλίγον τὸ ἔλαιον εἶνε εἰσιμον διὰ τὸν σκοπὸν σου. Διὰ δὲ τὰς ἐπὶ τῆς κάννης κηλίδας σκωρίας ὅχι σμυριδῶπαστον χαρ- τὴν καταστρέφοντα τὸν σιδηρον. Τρίψτε τὸ σκωριασμένον μέ- ρος διὰ πανίου ἢ δερμάτος λαδωμένου, ἕως οὗ ἐξαλειφθῇ ἡ κηλίς.